

AFRICKÁ NÁBOŽENSTVÍ

POSVÁTNA MÍSTA

Podstatou afrických náboženství je přesvědčení o existenci duchů všeho a všech. Lidé si náboženské stavby nestaví a uctívají spíše posvátné stromy, řeky, loučky apod. Prostor, kde se obehrávají náboženské a magické obřady bývá obvykle zároveň místem, kde lidé běžně žijí a setkávají se, např. střed obce nebo vhodné místo mezi obydlími.

Na obrázcích jsou dvě posvátné **biny** kmene **Dogonů** v Mali. Biny jsou příbytky pro duše předků. Stavba musí mít otvory, aby duše mohly dýchat. Bílé stopy na vnější straně stavby jsou zbytky jáhlové kaše, kterou lidé přinesli jako oběť bohu **Ammovi**, tvůrci všeho.

Foto: © Senani P., Wikimedia Commons

29

Nahoře: dvě různé biny Dogonů
Dole: chrám v Osunu v Nigérii

Pro Dogony je velmi důležité také číslo osm, protože osud jejich kmene řídí **osm kmenových předků**. Aby byli spokojeni, vlastní osm obilných sýpek, osm skladů zeleniny a osm dalších zásobních nádrží.

Foto: © Jurema Oliveira, Wikimedia Commons

CO NAJDEŠ NA POSVÁTNYCH MÍSTECH?

Foto: © Dominik Schwarz, Wikimedia Commons

Fetiše na oltáři náboženství **voodoo** v západní Africe. Fetiše jsou předměty, kterým lidé přisuzují kouzelnou moc, a kdo je vlastní, je pod jejich ochranou. Víru ve fetiše přinesli afričtí otroci také do Ameriky a na Haiti. Dnes se tady náboženství voodoo mísí s prvky křesťanstvím. V Africe jsou dokonce obchodní značky označující zaručeně pravé kultovní předměty.

Foto: Kwaku Mensa, GEO Reiseumunity

Foto: © Dominik Schwarz, Wikimedia Commons

S rituály je spojeno také zabíjení zvířat. V Africe jsou to zejména slepice a kozy. **Šaman** pak krví postříká přítomné. Poté je připraveno slavnostní jídlo a lidé si na opečeném nebo uvařeném obětním zvířeti pochutnají.

Foto: Benin-Reisen

30

V CO VĚŘÍ VYZNAVAČI PŘÍRODNÍCH NÁBOŽENSTVÍ?

Africká přírodní náboženství nespojuje společné učení. Často se jedná o soubor různorodých představ, které spojuje přesvědčení o oživující síle, která všechny věci udržuje a chrání.

Tu si pak lidé představují jako „ducha“, kterou má každá věc, ale také třeba pole, les, strom, obilí, každé zvíře i člověk. Těmto duchům pak lidé přinášejí oběti, aby předešli pomstě za neoprávněné nakládání s tím, co jim nepatří.

Kouzelník kmene Šonů ze Zimbabwe.

Foto: © Lycaon, Wikimedia Commons

SVÁTKY PŘÍRODNÍCH NÁBOŽENSTVÍ

INICIACE

Slovo **iniciace** pochází z latiny a znamená začátek nebo uvedení. Existují různé typy iniciací, například zařazní mezi členy určitého kmene nebo uvedení do určité životní etapy, zejména do dospělosti a manželství. Každý kmen má svůj iniciační rituál.

Co však mají společné je, že

před podstoupením iniciace musí dotyčný člověk prokázat schopnosti zvládnout povinnosti, které ho čekají v další životní etapě a zároveň projít poučením, které mu to umožní.

Může to být například ulovení divokého zvířete nebo podrobení se bolestivému tetování.

© Dieter Schütz/pixelio.de

Ženy z kmene Masajů při obřadu iniciace.

UCTÍVÁNÍ PŘEDKŮ

Mnoho kmenů má zvláštní rituály určené zemřelým. Jejich účelem je pomoci zemřelým najít cestu k předkům. Odchodem k předkům se pak ze zemřelých členů kmene stávají prostředníci mezi živými a nejvyšším božstvem a je jim různými oběti prokazována čest a úcta.

Některé rituály jsou určeny také k tomu, aby oddělily svět živých od světa mrtvých. Je to proto, aby mrtví nemohli způsobovat živým škody a také aby živí nemohli škodit mrtvým. Obava před pomstou zemřelých vede k používání masek, které mají chránit živé před uhranutím a zároveň zobrazit božstva zemřelých.

© ulisse01 - Fotolia.com

U kmene Dogonů jsou masky nezbytnou součástí obřadů uctívání mrtvých.